

NYITRAMEGYEI SZEMLE

POLITIKAI, TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelen vasárnaponként.

Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyed évre 1 frt 25 kr. — Községeknek, körjegyzőknek és tanítóknak 4 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő és lapfőigazgató:

Dr. Tóth János.

Társzerkesztő: Dr. Dudek János.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Papnevelde-utca 9. szám.

Hirdetési árak: Egy háromhasábos petitsor ára bélyegen kívül 8 kr. Többszöri közlésnél árkedvezmény.

Hivatalos hirdetések 100 szög 2 frt 30 kr, minden további megkezdett 100 szög után 1 frttal több.

„Los von Rom!”

Ilyen jelszó alatt az osztrák német-nemzetiségiek, az ausztriai németeket a protestantizmus táborába szeretnék hajtani. És sikerült is egynéhány százat rávenni, hogy szakítsanak a katolicizmussal. Az elmúlt husvételre, Wolff, a híres dörömbölő osztrák képviselő kilátásba helyezte, hogy 10,000-en fognak átmenni a protestantizmushoz. Ez ugyan nem következett be, miért is elmaradt Schönerer lovag aposztáziája is, ki egyelőre kijelentette, hogy csak akkor pártol el ősei vallásától, ha majd az aposztaták száma megüti a tizezeret.

Nem szeretjük azt, ha a vallást párhuzamba vonják a politikával; hogy ne is mondjuk, ha a politikának szolgálatába szegődtek. A politika mulandó, a vallás örök: a politikai eszmék csak relatív értékűek, míg a vallásiaknak abszolút becsüeknek kell lenniük mindörökké; amazok változhatnak, ezeknek állandóknak kell lenniük minden időkre. Vallási kötelességekre csak akkor szabad appellálni, ha a politika tullepte a maga jogkörét és olyat akar szentesíteni törvény gyanánt, ami egyenesen a lelkiismeretbe ütközik.

Ausztriában kiadta most néhány tulbuzgó nacionalista a jelszót, hogy a né-

metnek csupán a protestantizmus lehet az ő vallása; ennél fogva az osztrák németeknek ki kell térniük. — Hát ha ez igaz, úgy az a 18 millió német, ki a Németbirodalom területén a legnagyobb kitartással küzdött hite mellett, közel négyszáz éven át a protestantizmussal szemben, aki mint a német birodalom leghűségesebb polgára áldozott pénzt, életet a katolikus monarchiák ellen XIV. Lajostól kezdve a Napoleonokig, Sedanig, Königrätzig: most ez a 18 millió katolikus német, ha hű akar maradni négyszázados tradícióihoz, akkor annak meg azt kellene kiáltania: Los von Deutschland! El a Németbirodalomtól.

A szakadás Ausztriában, habár csak szórványos, mégis nem csekély megdöbbenést keltett; és pedig annál inkább, mert a katolikus egyház egyáltalában nem adott okot reá, de még csak ürügyet sem szolgáltatott. A nemzetiségi harcban a szláv hegemoniáért első sorban vannak a csehek. Ezek ugyan mind katolikusok, de mint katolikusok egyáltalában nem tűnnek ki. A római szellemet Ausztria lakosai között első sorban éppen a németek képviselik, de mely római szellemnek a jelen harchoz teljességgel semmi köze sincsen. Róma nem pártfogolta a szlávokat, akik ugyan ka-

tholikusok, de épúgy katolikusok a németek is Ausztriában, sőt még inkább. A vallási szakadásnak Ausztriában egyenesen hazaárulási jellege van. Elszakadnak Rómától, hogy a tulnyomóan protestans Németországhoz még közelebb fűződjenek, melyhez a nyelv köteléke amúgy is csatolja. És nem is csinálnak titkot e szándékukból: egyenesen, nyíltan bevallják.

Hogy az új fajta hitterjesztés milyen eszközökkel történik, eléggé jellemzi az is, hogy Wolffnak a szolgálója is kijelentette, hogy kilép a kath. egyházból, sőt a rabbiátus képviselő még öt éves gyámfiába is beleverte a nemzeti felháborodást és bejelentette mint aposztatát. Természetesen ez utóbbit nem fogadták el.

És Németországban? — A hivatalos körök, melyeket a császár az ő szemöldökével igazgat, azok helytelenítik a mozgalmat. Külsőleg legalább maguk is beismerik, hogy a vallás változtatásnak egészen máson kell alapulnia, mint nemzetiségi gyűlöleten.

Jóllehet a kárhooztatás csak olyan természetű, mint ha a román kormány ott a Dimbovitza partján kijelenti, hogy semmi köze sincsen sőt egyenesen kárhooztatja a dákoromán mozgalmat, mely a veres-toronyi szoroson innen Románia javára

A „NYITRAMEGYEI SZEMLE” TÁRCÁJA.

Egy talizmán története.

(Vége)

Idegenen hangzottak e szavak a király fiú-lében. Csodálatosnak látszott, hogy az örökbe fogadott fiú büneiért a király édes gyermeke, egy az atyának végtelenül kedves és nemes sarjadék, vezekeljen. De az a fenkölt nagylelkűség, úgy meghatotta a királyt, hogy beleegyezett édes fiának a tervébe. Utóvégre is, ő még mindig szerette azt az örökbe fogadott fiút, szerette úgy hogy nem tagadhatta meg szívét.

Tervének jóváhagyását megnyervén, a fiatalabb fiú azonnal átöltözködött. Úgy azonban, hogy nem vetette le királyi ruháját, hanem e fölé öltött egy durvább ruhát. A bíborpalástra daróc köntöst húzott, az arany koronára pedig lenge fátyolt vetett, mely annak ragyogását úgy elfödte a halandó emberek szeme előtt, mint a hogy el szokta földni vándor felhő a napot. Azután sietve hagyta el a királyi palotát, átvev testvérétől a talizmánt, és ezzel a súlyos teherrel a vállain, rálépett a nagy világ országutjára.

Az első, a kivel találkozott és a ki őt meg-

állította, az ármany és a ravaszság volt, emberek képében. Ezek az emberek farizeusoknak neveztek magukat, a mi annyit jelent, mint elkülönített, elválasztott. Olyan elveket és szokásokat követtek ugyanis, melyek őket külső színre nézve, a közönséges emberektől elkülönítették, egyébként azonban alattomos gonosztevők valának. Ezek az emberek, mikor megtudták, hogy milyen járásban van az az utas, mindent elkövettek, hogy őt tútra vezessék. Szörszálhasogató törvénymagyarázatot terjesztettek eléje, fogas kérdéseket intéztek hozzá.

De a királyi utas mindig egyenes, leplezetlenül nyílt választ adott nekik. Ha a törvényes kötelességekről kérdezősködtek nála, a törvény szavával felelt; ha eszökbé jutott feszegetni az Isten terveit és szándékait, megrótták vakmerőségüket, ha ámtották, ferdítették és hazudoztak előtte, parancsoló komolysággal inté őket: Legyen a ti beszédetek: igen-igen, nem-nem. — A velők folytatott sok párbeszédnek az volt a vége, hogy az ármany és a ravaszság megszegyenülve visszavonult, az utas pedig a megtisztított uton megellete az okosság ónix-követ és azt a talizmánba beillesztette.

Nemsokára azután egy újabb helyzetbe jutott. Mérleget kellett a kezébe vennie, a mit

meg is tett. Mikor a mérleget a kezébe adták azt mondták neki: Vigyázz, a nehezebb súlyt mindig abba a serpenyőbe tedd, melyben vannak a hatalmasok és a gazdagok érdekei, és a mely felé nehezdednek a te személyes hajlamaid. Ő azonban egészen másképp bánt a mérleggel. A súlyosabb nehezéket mindig a gyengék, az elhagyottak serpenyőjébe tette és azt hirdette, hogy az erőseknek nincsen szükségük támaszra. Azt hirdette, hogy az Istennel nincsen személyválogatás. Ő egyformán ad esőt, napfényt, áldást mindenkinek. Mégis, ha lehajol az emberhez, először a gyengékhez hajol le, a kinek nem csak atyai áldásra van szüksége, hanem segítő irgalomra is.

Igy beszélt az a királyi utas és így tett is. Védelmébe vette az üldözötteket, kegyelmet osztogatott a bünösöknek, és ha vétkeztek, megfedte barátait is. A mérleg az ő kezében mindig egyensúlyban volt. És mikor utólszor tartotta azt kezében, egy ékkövet talált benne, az igazságosság zafirját, melyet az ónyx mellé a talizmánba beillesztett.

Egy másik pontján az útnak, roppant faramalmak közé jutott. Tudatlan, anyagias gondolkodású, előítéletekkel telített embereket kellett oktatnia Isten-szeretetre, a felebaráti kötelességek

érvényesül. Szinleg tagadják, de titokban jól esik nekik. Éppugy Németországban is nagyobb a franciáktól való félelem, egyelőre nagyobb Ausztriának, mint szövetségesnek értéke a poroszok szemében, mint ama nyereség, melyet Wolffék és Schönererék társaiban a lutheránus lelkesek elkönnyvelnek.

Az izgatás kivált az egyetemi ifjúság között olyan mérveket öltött, hogy az osztrák püspöki kar most, midőn e sorokat írjuk, konferenciára ült össze, hogy a módozatokról, melyeket alkalmazásba hozni lehetne, tanácskozzék. Ez alkalommal történik először, hogy püspöki konferenciára világi férfiak is meghivattak.

Tulzásba vitt nemzetiségi buzgólkodás utóbbi időben nálunk is szakadásba vitte az embereket. Ott van a sokárok aposztaziája, Tolnán a svábok „Ki vele” ordítanak, mikor a káplán magyarul kezd prédikálni a templomban; Balassa-Gyarmathon meg a magyarok mennek ki, mikor Baltik Frigyes husvét vasárnapjánától szónokol. Jele, hogy a templomban a szószék azért van felállítva, hogy abból a kinyilatkoztatott igazságokat és az erkölcsiséget hirdessék, nem pedig grammatikai katedrának.

Az egyháznak, mint olyannak, mely az összes nemzetek lelki szükségletei kielégítésére van rendelve, semmiféle partikularis szolgálatokba szegődnie nem lehet anélkül, hogy meg nem adná az árát. Még ha pillanatnyi előnyök is kínálkoznak e címen.

A katolikus vallás nem nemzeti egyház. A multban előfordultak ugyan törekvések, melyek az emberiség lelki üdvöztetésére rendelt egyetemes vallási társulatot a testületek szerint szűkebb határok közé szorítani iparkodtak, de e törekvések mind kudarcot vallottak; dacára annak, hogy egyes esetekben egész püspöki testületek is ez eszmének uszályhordozóivá lettek.

gyakorlására. Rosszakarató és élvágyó emberek kellett beszélnie világmegvetésről, önmegtagadásról. Elbizakodott, gőgös embereknek alázatosságról, szívtelenek és fősvényeknek bőkezűségről, irgalmasságról. El kellett tűrnie az ellentmondást, gúnyt és megvetést.

Megnyílt előtte az emberi nyomorúság és ő segíteni akart mindenkin, aki hozzá folyamodott. E végből éjjel nappal járt helyről-helyre, megvonva magától a legszükségesebb pihenést. Fölkereste a betegeket és a szomorúakat, maga elé bocsátotta a tanácstalanokat és a gyermekeket, hogy mindenkinek mindene lehessen. És a hol fáradságát az emberi gonoszság meghiusította, ott elülről kezdte a munkát. Végre hosszantartó küzdelem után fáradozásaira visszatekintett, megtalálta ott az erősség rubinját, melyet felvett és beillesztett egyre díszesedő talizmánjának keretébe.

E mellett nélkülözött es olyan szegény volt, hogy nem volt hova a fejét lehajtani. Többször mondotta, hogy az ég madarainak fészke van, de neki nincsen hajléka, mely őt befogadná. A míg az emberek dőzsöltek körülötte és ittak az élvezetek mámorító poharából, addig ő az önmegtagadás és a lemondás esodáit művelte. A míg az emberek az érzei gyönyörök bilincseibe vertek magukat, addig ő a lélek méltóságát hirdette.

Azért reméljük, hogy az osztrák klerusnak e vezérgondolat szemmel tartásával sikerülni fog tapintatosan gátat vetni a mozgalomnak, és pedig annál is inkább, mert a gyűlöletnek, mely a jelen esetben a protestantizálásnak az egyedüli indító oka, tartós alapja nem lehet.

Nyittravármegye monografiája.

Közöljük kivonatban a hozzánk beküldött ismertetést, hogy a vállalat iránti jóindulatunkat kifejezzük. Majd a jövő számban nem fogjuk elmulasztani megjegyzéseinket és kifogásainkat, melyek a munkára vonatkozólag már is sok oldalról nyilvánulnak.

Nyittravármegye monografiája megjelent és a szerkesztőség beküldte nekünk e díszes munkát. A terjedelmes, mintegy 800 oldalas munka sok mindenféle kiterjed, ami Nyittravármegyében felemlítésre és megörökítésre érdemes. Kellő súlyt fektet a kulturális intézményekre. A munkát Fraknoi Vilmos, tudós püspök, e vármegye szülőtte vezető be egy remek előszóval, melyben valóban megható módon Pázmány szavaival emlékszik meg szülőföldjéről. Az előszónak ez a része így hangzik:

„Negyven egész esztendeje leszen, mikor az Úr Isten engem honomból, ismerőseimnek társaságából, atyafiságomnak nemzetségéből kegyelmeesen kiszólta s egyházi állapotra választta. Soha azóta, édes nevelő hazám, feledékenységekben nem volt előttem emlékezeted, sőt kívántam és kerestem minden módot, hogy velem való dajkálkodásidat hálaadó szolgálattal valami részből megköszönjem és esekély értékem szerint kedveskedjem. De mód nem adatván hozzád való kötelességemnek teljesítésében, hogy teljességgel háladatlanul meg ne haljjak, vénségemben, ezzel a kis írásomnak neked ajánlásával, ha kötelességemnek eleget nem tehetek, ismertetni akarom hálaadó igyekezetemet.”

A bíboros magyar Cicerónak e megható sorait idézi Fraknoi, amikor szülőhazájáról megemlékezik.

Kimagasló része a kötetnek a történelmi rész is, melyet Dedek Crescens Lajos az egyetemi könyvtár tudós segédőre és vármegyénk fia, nagy tudással és rendkívüli szorgalommal állított össze. Vármegyénkbeli még a következő dolgozatokkal találkozunk: földrajz, mezőgazdaság, közegészségügy, fürdők és gyógyvizek, pénz és hitelügy, mely

fejezeteket dr. Thuróczy Károly megyei főorvosunk írta. Azután közoktatásügy, melyből a középiskolákra vonatkozó részt Horvát Sándor tb. főigazgató, a népiskolákra vonatkozót pedig Libertiny Gusztáv tanfelügyelő írta. A társadalmi intézményeket Lőrinczy György ismerteti, az erdészetet Bacskány Károly, a faunát és a flórákat Kelecsényi Károly és dr. Pantocsek József, a vízszabályozást és árvédelmet Mezey Gyula, a közutakat Thaly István, az önkormányzatot és közigazgatást Lőrinczy György és Gyürky Geza, Nyitra közigazgatását Mihály János, Szokolcát Kenézy Csátár, aki egyszersmind a szünügyre vonatkozó fejezetet is írta, a törvénykezésről Horváth József törv. bíró értekezik és a vármegye híres férfait Dombay Hugó örökíti meg. A központi szerkesztőségéből a következő nevekkel találkozunk: Dr. Sziklay János, Papp Károly, Vende Aladár, Héjjas Endre, Vende Ernő, Szabó Endre, ifj. Reiszig Ede és akit első helyen kellett volna említeni, a munka másik szerkesztője: dr. Bozovszky Samu akadémikus.

Az illusztrációk remekes és különösen szép a számos fénynyomat, színes kép, melyekben a vármegye népviseletét mutatja be a munka, hasznosak a munkához csatolt pontos megyei, városi és nemzetiségi térképek és a szöveg közt levő néhány száz csinos kép úgy van összeválogatva, hogy azokat átnézve, teljes képet nyerünk a vármegyéről. A róm. katolikus egyház és a püspökség leírása, sajnos, hiányos. Inkább képekben, mint szavakban van megörökítve. Így a püspöki vár, a szakolcai plébánia templom szép és sikerült képe, mely kívül és belül meg van örökítve, a zaborhegyi klostrom, a radosnai, mocsónoki és lakácsi püspöki épületek, a szeménáriumiok, a szt. ferencrendiek temploma, a galgóczi plébánia templom, a privigyei és nyitrai piarista templomok és iskolák, a divéki árpád-kori, a sasvári bucsujáró templom, a verbói és póstyéni kath. templomok; a híres férfiak közt pedig ott van Mayer István püspök, Rudnay hercegprímás, Bende Imre püspök, Erdődi Pálffy Tamás, Szelepesényi György, Pázmány Péter, Bartakovics Béla, Roskoványi Ágoston, Császka György, Fraknoi Vilmos és Erdőssy Imre, a branyiszközi hős képe, sat.

„Őszintén megvalljuk, hogy némi tartózkodással néztük a nagy mű megjelenése elé és féltünk attól, hogy az nem fog minden jogos igényt kielégíteni; — mondja a hozzánk beküldött ismertetés — s most, hogy a munka előtünk fekszik, sajnos, ugyancsak bevalljuk, hogy aggodalmaink nem voltak tárgyaltanok és hogy a

Megtörtént, hogy fölkereste a tiszta örömök tanyáit, a lakodalmak és az ünnepi vendégségek vidám népét, de oda is magával vitte szívének nemességét, mely nem tudott csillapodni, a még nem használt másoknak, a még áldást nem hintett rájuk. Úgy tett, mint az anyamadár, mely nem csak akkor száll vissza a fészekbe, mikor a kicsinyei vész kiáltanak, hanem akkor is, midőn őket vidáman csiripelve hallja. De bármikor jön, üres csőrrel soha sem tér meg hozzájuk.

Önuralmát, mértékletét meglelégedéssel és béketűréssel tette vonzóvá. Senkit soha nem dízített egy a mértékletesség erénye, melynek ametisztjét lehetetlen volt meg nem találnia a lemondó önmegtagadásnak azon az ösvényén, a melyen haladt. Megtalálta és régi helyére visszatette.

Önbizalma erős volt és bátorságos, mert minden szándékát, tervét, összes alkotásait arra építé, a kitől ered a segítség kegyelme. Csendes éjszakákon ha elvonulhatott az élet zajától, menyeyi Atyjával társalkodott. Föltárva előtte lángoló szívét, mely a világ üdvéért dobogott. Engesztelte, békítette őt az emberek gonoszságáért, szent nevének halát adott és dicséretet mondott. Hirdette, hogy az ő törvényei szerint kell átalakulnia az egész világrendnek. Ezen törvények között első és legszükségesebb a hit. Ez a tudat-

lanok tudománya és a tudósok bölcsesége. Leghívebb társa az észnek, melyet telemel, megtisztít és az emberi tudás széles terén diadalra vezet még azt a dicsőséget is, mely az emberi szellemnek ebben a mulandó világban osztályrészt juthat. Így lelte meg a hit hiacintját.

Az egek magasságából azután, ahova lelkét a hit ereje ragadta, letekintett az emberi küzdelmek göröngyös mezejére, és akkor megfogamzott benne a nagy gondolat, hogy az ember verejtekezése nem lehet reménytelen. Azok a sejtelmek, melyekkel az emberi szív odatapad a jobb jövőnek varázsához, nem lehetnek valamely megtevesztett érzéknek a csalódásai.

Nézzétek a mezők liliomait, mondá a királyi vándor az ő hiveinek. Az Isten keze varrt nekik ruhát, szebbet, mint a minőbe öltözködött Salamon, midőn még magasan ragyogott dicsőségének napja. Azonképp visel Isten gondot reátok. Bizzatok tehát! E küzdelmes jelen után egy boldogabb jövő vár reátok, e sívár lét után egy jobb haza, Atyám áldottainak országa. — Így öntött bizalmat a saját lelkébe és másokéba, a mire a remény smaragdja is megkerült.

Csak a szeretet gyémántját kellett még megtalálni, hogy a talizmán disze teljes legyen. Helyesebben csak felemelni és a talizmánba be-

szerkesztőség, ha mindjárt igyekezett is keresztül siklani azokon a helyi nehézségeken és a személyi és politikai feszültségből eredő visszaállapotokon, melyek vármegyénkben régi bajt képeznek, az éppenséggel nem sikerült neki. A szerkesztőségnek e tekintetben nehéz helyzete lehetett, megengedjük, de a nehézséget meg nem oldotta, az is bizonyos.

Fraknoi Vilmos, a tudós püspök előszavában is kiváló elismeréssel emlékezik meg Nyitramegye most megjelent monografiájáról, melyhez hasonló, úgy terjedeleme, mint kiállításra eddig hazánkban még nem jelent meg.

Levelezés.

Lipótvár, 1899. ápril 4.

Tisztelt Szerkesztő úr!

Lipótvárról rendszerint mint a földi bűnhődés szomorú tanyájáról szokás beszélni. Most azonban örvedetesebb eseményről emlékezhetek meg.

A lipótvári tisztviselők f. hó 3-án a nyitramegyei tanítók árváinak felségítésére alakítandó segélyalap javára jótékony célú műkedvelői előadást rendeztek, melynek műsora: I. „Esti ima“ Kreutzertől, énekelte a vegyeskar. II. „Air Varié“ 2. sz. Beriotól, hegedű, zongorakísérettel előadták Vancsó Lajos és Schober Ernőné. III. „F-dur“ Rödétől, vonós négyes, előadták Vancsó Lajos, Schneider Miklós, Matzenauer Béla és Kodály Zoltán. IV. „Virágakadás“ egy felvonásos vígjáték, melyben Bukovics Lajos, Zobrovsky E.-né, Király Gyula, Hlinczky Paula k. a. és Teleki Sándor urak, illetőleg urhölgyek szerepeltek. V. „Das Grab auf der Haide“ Heusertől, előadták Seilnacht József és Schober Ernőné. VI. „F-dur“ Rödétől, 2. sz. II-ik rész, vonós négyes, előadták Vancsó Lajos, Schneider Miklós, Matzenauer Béla és Kodály István. VII. „Elegia“ Ernstől, hegedű, zongorakísérettel, előadták Vancsó Lajos és Schober Ernőné. VIII. „Szülőföldem“ Erdődytől, énekelte a vegyeskar.

A zeneszámok közül különösen kiemelendő Schober Ernőné úrnőnek művészi zongorajátéka, melyet Nyitrán is ismernek. Kiváló zeneismeret és tehetségről tett tanúságot Vancsó, Schneider, Matzenauer és Kodály urak játéka és Seilnacht urnak szép lágy bariton éneke. Összhangzó volt s iskolázottságra vallott az énekkel előadása is, mely a fegyházi tisztviselők s azok nejei s leányaiból állott.

illeszteni kellett azt a gyémántot, mert hiszen meglelni, megvolt már. Hívó és reménylő léleknek nem kell keresnie a szeretetet, csak rá kell alkalmaznia az életre.

A gyémánt, mint igen drága és ritka ékkő a nagyságával kelt hatást. Azért nem szabad abból egy szemernyit sem eltakarni, hanem úgy kell betenni a foglalatba, hogy a szembetűnőségéből semmit se veszítsen. Innét van, hogy ennek az ékkőnek keretbe foglalása nagy művészet. Így van ez a szeretettel is. Ez is a nagyságával kelt hatást. Azért úgy kell azt az életörökvéseket keretbe beilleszteni, hogy az összhatásából semmit se veszítsen. Ez pedig csak úgy lehetséges, ha a szív, melynek foglalatában a szeretet gyémántja elhelyezkedik, telve van az önfeláldozás készségével. Es ilyen volt a mi vándorunk szíve. Nagyobb szeretete senkinek sincs, mondá, mint annak, ki életét adja barátjáiért.

Ez az utolsó jelenet egy hegyen folyt le, honnét a talizmán ékkövei beragyogták már két ezer esztendő óta az egész világot. Erről a hegyről indult el a királyi férfiú utolsó útjára is, hogy megtérjen atyjához.

Mikor a királyi palota kapujához érkezett, ott találta még esdeklő testvérét, a kit nyomban új ruhába öltöztetett és felszártván könnyeit,

A vigjáték kitünően mulattatta a közönséget. A mai társadalmi életből vett tárgya éppen a műkedvelői előadásra kiválóan alkalmassá teszi a darabot.

Zobrovskyé urnó a házsártos, mindenkin uralkodó Márta s Bukovics (fegyházi gondnok) ur a papuchhős férj, Péter szerepében folytonos derűtségben tartották a közönséget. A különben kedves szelid fiatal menyecske, Zobrovskyé oly természetesen adta a házsártos öreg asszonyt, hogy nyílt jelenetben is megjelenezték. Kitünő volt Hlinczky k. a. (a fegyházi ellenőr leánya) Nelli szerepében. — Igazán szépen játszik, sugtam szomszédomnak. Hat hiszen, mondá ő, olyan szép 18 éves leány csak jól játszhatja a szerelmezt. Nem oda Buda, válaszolám, az olyan esinos fiatal leány lehet szerelmes, ha van, a ki azt megérdemli. — de oly önuralommal, sugó és lámpaláz nélkül adni a szerelmes szerepet, ahoz tehetség s nagy szorgalom szükséges. Király urnak ereiben is nem hiába bugyog még csak husz éves vér, méltó partnere volt Laci-ban Hlinczky k. a-nak. Jól adta a vásott fiú (Ödön) szerepét Teleky Sándor 12-13 éves fiúcska, a ki maga is jól mulatott szerepében.

Az előadás általában nagyon sikerült, s a Galgócéról s vidékéről egybegyűlt szép közönség éljenekkel s tapsal bőven jutalmazta a szereplőket. Az erkölcsi siker mellett az anyagi is szép volt, 100 frtnál több folyt be. A rendezés főérdeme Schober igazgató, Müller s Környei tanító urakat illeti.

Az előadás után ősi szokás szerint tánc volt a lipótvári kaszinóban.

r. l.

Ujdonságok.

Egyházmegyei hírek. F. hó 5-én tartott meg a nyitrai székesegyházban az előreléptetett káptalani tagok ünnepélyes beiktatása. A beiktatást Vagner József éneklő-kanonok ur végezte, ki a szokásos módon Malatinszky József kanonok urat a trencsényi főesperességbe, Simkó Antal urat a trencsényi főesperességbe, dr. Bobok József urat a zsolnai főesperességbe és Jeszenszky Alajos urat a gradnai főesperességbe, illetőleg az ezekkel egybekötött kanonoki stallumba beiktatta. Végül az utolsó mesterkanonoki stallumba Nemcek Ferenc volt rajeci esp.-plebános urat vezette be. — A királyi kinevezést Belák József karkáplán, a püspöki okmányt Prihoda Lajos főénekes olvasta. Aztán Te Deum követke-

átadta neki a talizmánt, hogy annak birtokában most már elviselhesse az élet terhét.

Ez a talizmán története. Vonjuk le most már ebből a történetből a végső tanulságot.

Az a talizmán, melyet Isten öszüléinknek adott, s mely örökségképen reánk átszarmazott: az Istennek való szolgálat kötelessége. Öszüléinknél ez a talizmán nem volt kereszt, abban az értelemben, melyben azt mi szoktuk venni, nem volt teher, nyomasztó gond. Hanem csak egy keresztalakú bot volt az, melynek kétgú oldal-fája arra volt rendelve, hogy úgy a testnek, mint a léleknek támasztékul, erősségül szolgáljon. De midőn ebből a talizmánból az ékkövek kihullottak, úgy megsülyösödött az rögtön, hogy kereszt lett valósággal, kínteljes, elviselhetetlen teher.

A mig talizmánunkban, melynek diszét Krisztus nagy kegyesen visszaszerezte, ott ragyognak a drágakövek, az okosság, igazságosság, erősség és mértékletesség, a hit, remény és szeretet drágakövei: addig az élet terhét érezzük ugyan, de nem roskadunk össze alatta, mint a hogy összeroskadt a pogány társadalom. Ellenkezőleg minden gond, minden fáradság, minden szenvedés Krisztus nyomdokaiba terel minket, arra a pályára, melyen az ember a lelki nemesség erejével küzd, és küzdelmeinek dicsőségével győz.

zett. — Wohland Ignác kis-apponyi plebános megválasztott a kovarci alesperesi kerület titkárává: Blunár János rajeci káplán kineveztetett ugyanott ideiglenes adminisztrátorrá.

Személyi hírek. Dr. Szathmáry István szolgabíróvá helyettesitetett és miavai járási szolgabírói hivatalhoz beosztatott. — Patkós Balázs okl. jegyző a tornóci s. jegyzői állásra helyettesitetett. — Niopel Vilmos sztrázsai, Siska József hlubokai, Kis Ferenc verbóci anyakönyvvezetők névezettek ki.

Kitüntetett tanítók. Szecsányi Antal, szomorfalvi és Gázsó Ágost nagy-jáci tanítók, a kultusz minisztertől 50—50 frt jutalmat nyertek.

Ejjegyzések. Dr. Klobusitzky Károly, nyitrai ügyvéd eljegyezte Kubinyi Mariska k. a-t, Kubinyi Lucián, családi birtokos leányát. — Laczkovich Alajos János tanító, jegyet váltott Buzna Ilona trebetei tanítónővel. — Barinkó János p. ü. szemlész. eljegyezte Koch Margit k. a-t, Koch Mihály nyitrai p. ü. tisztviselő leányát. — Šasič Teodor 62. ezredbeli hadnagy és földbirtokos, jegyet váltott Drexler Ida k. a-nyal, Drexler János püsp. tiszt. leányával. — Gyurcsák Géza nyitrai postatiszt eljegyezte Koch Emma k. a-t N.-Szombatból.

Esküvő. Dr. Gáspár Lajos, nyitrai járásb. albiró ápril 6-án vezette oltárhoz Üzbégben Czocher Mariska k. a-t, Czocher N. kajszai bérlő leányát. Az esketést Zongor József, nyitrai esp.-plebános végezte. — Bajó Pál szegszárdi központi szolgabíró holnap, ápr. 10-én esküszik örök hűséget Győrött, Benes Böske k. a. szegszárdi polgári iskolai tanítónőnek, Huszár István nyitrai könyvkereskedő sógornőjének.

A nyitrai keresztény nőegylet f. évi április hó 12-én délután 4 órakor a menház tanácstermében évi rendes közgyűlését tartja.

Halálozás. Krencsey István, nyugalmazott telekkönyvvezető életének 66. évében rövid szenvedés után Nyitrán elhunyt. — Reviczky István es. és kir. nyugalmazott vezér-őrnagy, ki hosszabb ideig a Nyitramegye területén szedett ógyallai honvéd zászlóaljnak parancsnoka volt, Budapestben e hó 3-án elhunyt. — Luczenbacher István, volt nyitramegyei (elefánthi) birtokos, Luczenbacher Pál főrendiházi tag fia, szívizületében elhunyt. — Özv. Keblusek Miklósné, szül. Zentál Irma, életének 48. évében Vágbesztercén elhalálozott, csak egy héttel élte túl férjét. — Béke poraikra!

Uj állami faiskola Nyitrán. A mostani földmívelési miniszter mégis csak gondolt Nyitrára. A szőlőoltványtelep után most erdei facsemete iskolát létesített. Ujhegyen a püspöki szőlő alatt 16.000 □-ölet bérelt ki Flesch földbirtokostól, s most egész csapat munkás dolgozik a nagy területen, hogy a talajt előkészítse. Milliós számra fogják az erdei facsemeteket tenyészteni, melyeket azután 1—2 éves korukban ingyen adják oda a községeknek s magánosoknak is kopár területek befásítására. Nemsokára tehát nem lesz kopár terület Zobor táján.

Adományok. A nyitrai kath. legényegylet céljaira adakoztak: A Nyitrai Takarékpénztár, Nyitrai Kereskedelmi és Hitelintézet, Nyitrai Hitelbank, 10—10 frtot, s egy főúri nemes szív, melynek jóságát, finom és leereszkedő modorát csak szerénysége mulja felül, és a mely jó szívnek áldozatkészségét egyletünk is már több ízben tapasztalta, ujabban ismét 2 drb. es. kir. aranyat adományozott a legényegyletnek. Mindezen kegyes jótévedőknek nyilvános és hálás köszönetet mond az egylet elnöksége.

Városi képviselők értekezlete. Mercáder Ede városi képviselő pénteken d. u. 5 órára értekezletre hívta össze a városi képviselőket, kik közül mintegy 30-an meg is jelentek. Az elnöki széklet Zerdahelyi Adolf foglalta el. Mercáder előadta az összejövetel célját, t. i. hogy az állatvásártérnek a kavicsbányákban (temető fele) leendő elhelyezése végett a kir. épít. hivatal Lantos Ignác és Huszár Kálmán mérnököket

bocsátotta egy bizottság rendelkezésére, kik a helyszínen méreteket eszközöltek, és az eredményről Metzger Ede bizottsági elnök jelentést teend. Metzger Ede erre előadja, hogy a mérnöki vélemény szerint a nevezett terület rendezéséhez 24000 köbméter földforgatás válik szükségesnek, ami 14000 frtba fog kerülni, és pedig köbméterenként átlag számítva 58 kr-ával, holott a könnyű talaj forgatása 48 kr, a sziklás talaj forgatása pedig 87 krba kerül. Házi kezelésnél 10% takarítható meg. Az összes forgatandó talaj 17000 köbméter tesz ki, melyből 7000 szikla. A rendezendő terület 9148 □-ól, melyből 2113 □-ötlet faterület foglal el. Miután a leásandó anyag a mélyedések betömésére nem elegendő, 2000 köbméter máshonnan volna beszerzendő. A mérnöki jelentés szerint háromszor annyi a könnyű talaj, mint a sziklás. Mercader kerli a jelentevőket, hogy ezen irányban indítvány téssek a városi közgyűlés elé. Juhász Sándor elkezdi a tervet, mert az ő számítása szerint a 14,000 frt nem lesz elegendő, a költségek 24,000 frtra is felrúgnak, mert azon a téren igen kevés humus van, és legnagyobb része szikla, a melyet robbantani kell. A mérnök furásokat nem eszközöltek, s így nem is lehet nekik tudomásuk a talaj minőségéről. És ha a terület planirozva is volna, akkor újabb nagy kiadást okozna a kerítéshez szükséges 1000 darabon felüli oszlopok beásása, szerinte volna két alkalmas hely a vásártér elhelyezésére és pedig az egyik a menteleptől a vasútig elterülő szántóföldek, mely ugyan drágább lenne, de tekintettel arra, hogy a város csak is ezen irányban fejlődhetik, a tér évek multán parcellizálható és mint épülettel jó nyereséggel eladhatók. A másik tér pedig a Nyitra folyón túl levő réteken mindjárt a part mellett, mely tapasztalata szerint a legmagasabban fekvő része a réteknek, és nincsen annyira kitéve az árvíznek. A város eserebe adna érte hason értékű réteket és nem kerülne semmibe. — Engel József nem helyesli Juhász álláspontját és nem látja be a kavicsbányák betömésének kivihetlenségét, mert ugymond, ha lehetőséges volt egy szuezi-csatornát építeni, vagy az aldunai vaskaput szabályozni, akkor ez a munka is sikerülne fog. A többség Mercader indítványát fogadta el.

A nyitrai központi papság Malatinszky kanonok elnöke alatt tegnap választotta meg a nyugdíj-konferenciára két képviselőjét. Franciscy Lajos 12 és Mihalovics Ede 8 szavazattal választották meg. A beadott 13 szavazatból Held Viktor 5 és Kmetykó Pál 1 szavazatot kaptak.

Megbokrosodott lovak. Szerdán április hó 4-én délelőtt Merkader Antal polgártársunk kocsiját pályaudvarra küldte. Míg a kocsis az irodában időzött, a szekérbe fogott lovak, dacára annak, hogy lestrángolva voltak, megbokrosodtak és vágatva iramodtak a városba. A városban az Erzsébet-uton, Tóth Vilmos utcán, Városház és Kossuth-téren, Telegdi utcán keresztül a legnagyobb sebességgel rohantak, míg a Hid-utcában a vánnal meg nem állították. Ezer szerencse, hogy semmi baj nem történt, mert az emberek a rohanó fogatot idejekorán vették észre, és idejük volt a veszedelem elől menekülni.

Az ágens. A „Csarnok” rovatunkban egy vigéc van szellemesen bemutatva, aki üzletet visz be a legszentebb dologba, a házasságba. Ma már ez is pálya, mint pálya pl. a templomok körül ágenskedni. Üzletet csinálnak már mindenből. Erre igen ügyes embereket szemelnek ki az üzletemberek, akik mézes-mázos szavakkal nemcsak kazulákat árulnak és a templomfestéseket üzletszerűleg űzik, hanem nagy bátran kiemelik a pap urak érdemeit és tudva azt, hogy a hízlegésre még egyik-másik pap úr is hallgat, ráadásul itt-ott még piros cingulust is ígérnek az öreg plebánosnak, mert hát — úgy mond a vigéc — neki nemcsak ez vagy az a plebános pertu barátja, de a püspöknek is „sokat tehet.” Míg a „Csarnokunk” ügyvédje visszautasítja a vigécet, a pap urak közül sokan lépre mennek együgyűségükben, mert szeretik a hízlegést és tapasztalatlanok sokszor, mint a falusi lányka. Az okos ember azonban nem engedi templomába az üzlet-embert, mert oda üzlet nem való.

Bende Imre nyitrai megyés püspök úr, a kis-lehotai tűzkárosultakat 30 frttal kegyeskedett istápolni; mely nemes jótéteményeért kár

vallott hiteim nevében is ez uton leghalásabb köszönetet tolmácsolok. Kesseleőkeő-Podhragy, 1899. április 6-án. Tóth Kálmán, r. k. jelkész.

Jóváhagyott alapszabályok. A saszvári női jótékonyági egyesület alapszabályait a belügyminiszterium jóváhagyta.

Véres husvét. Hogy a falusi legénység mi mindenre képes, bizonyítja a f. hó 3-án Negyed községben lezajlott verekezés. Ugyanis husvét ünnepén alaposan bepityizálva, előbb civakodni, majd késeini kezdé egymást a legénység s a mi a legszebb a dologban, rendesen ok nélkül. Különösen Makács József, Takács Mihály és fia Nándor vettek részt a verekezésben. Izsák József érdemes bíró megjelent a színhelyen, hogy a rendet helyre állítsa; de rajta vesztett, mert egy rakoncátlan fickó szintén egy késszurással hálálta meg a beavatkozást. A megszurottak bár életben maradtak, de huzamosabb ideig orvosi kezelésnek lettek alávétve. Különösen a jó bíró állapota iránt nagy az érdeklődés az egész környéken.

A trencsényi vagon-inneni alesperesség papsága a f. hó 12-én megtartandó nyugdíj-bizottsági ülésbe: Bucek Andort és Czeizel Györgyöt küldte ki.

Kedélyes párbeszéd. Egy éltesebb ügyvéd becsipett állapotban jelenik meg a törvényszék előtt, mire az elnöklő bíró így szól hozzá:

— Uram, nagy sajnálattal látom önt olyan állapotban, amely megszegyenítő önre, családjára, a törvényszékre és a testületre, amelyhez tartozik.

— Hozzám meltoztatik beszélni?

— Igen és azt mondom, hogy az ön állapota megszegyenítő családjára, a törvényszékre és az ügyvédi karra nézve.

A részeg fiskális erre jóízűen mosolyogva válaszol.

— Bocsásson meg uram, de ki kell jelentenem, hogy ön ma felömlötte önmagát: 25 év óta az első igazságos ítelet, amit öntől hallottam.

A bíró szigorúan felel:

— Ezért a kijelentésért 25 forint pénzbüntetésre ítélem.

— No lássa, elnök ur, hogy az én logikám mégis csak helyes. Mert vagy józan vagyok, vagy nem. Ha józan, akkor az ön rendreutastása helytelen volt, ha pedig részeg, akkor nem vagyok beszámítható állapotban és így sem büntetőjogilag, sem feyelmileg nem lehet engem felelősségre vonni: szóval ez az ítelet nem igazságos.

Kihalóban levő község. Jasztraba községben Bars megyében sajátságos betegség jelentkezik; mint onnan jelentik, mintegy 500 lélekből álló faluban a lakosok fele már kihalt, köztök a plebános és a káplán. — Honiss, mint előző számunkban jelentettük. — A betegség örülési rohammal kezdődik és ragályos jelleggel bír. A hatóság a falut a többi községekkel való érintkezéstől eltiltotta, illetőleg zár alá helyezte.

Vigyázz a puskára! Egy trencsényi írnök, a ki a vadászat sportjára is adta magát, szalonka-lesről térve haza, megfedkezett a „Patronen versorgen!” reguláról. Benne hagyta a töltényt és így adta a fegyvert tisztítás végett a hivataloszolganak. Ez mitsem sejtve a veszedelmes tartalomról, vállára akasztotta azt és vitte az utcán. Rettinger órás és ékszerész előtt elsült a fegyver, és az egész lövés a kirakat nagy ablakába ment.

Tüzesetek Nyitra megyében f. évi március havában a következő tüzesetek fordultak elő: Pöstyénben a kár 2600 frt, Gellenfalván 180 frt, Nagy-Tapolcsányban 1270 frt, Verbón 3000 frt, Galgócon 1703 frt, Dojcsón 150 frt, Csárin 568 frt, Stepanón 1625 frt, Assakúrtón 780 frt, Ersekújvárott 244 frt, Verbón 1457 frt, Drahócon 3292 frt, Szobotistón 30 frt, Korlát-kón 6960 frt, Szolcsányban 614 frt, Krencsen 461 frt, Ny.-Ujlakon 90 frt, Tornócon 657 frt, Csejthén 300 frt, Alsó-Attrakon 960 frt, Sárffón 60 frt, Czbéghen 120 frt, Német-Prónán 300 frt, Szecsen 30 frt, Nagy-Bélic 500 frt, Csejthén 200 frt, Ratnocon 550 frt, Galgócon 135 frt, Verbócon 40 frt, Vicskovánban 3340 frt, Kis-Lehotán 2133 frt, Kamanfalun 2055 frt, Pöstyénben 400 frt, Brunócon 1140 frt.

A trencsényi dalegyelet fenállásának 25 éves emlékére f. hó 12-én igen kedélyesnek ígérkező estélyt rendez.

Ki az a Smülovsky? A hirhedt várnai választásnak legutóbbi Trencsényben megtartott végtárgyalása alkalmával megtörtént, hogy az egyik vádlott körjegyző, a csak tanúnak beidéztet Kepf Jakab felé mondá: „Neked kellene itt ülnöd és nem nekünk.” Persze ő is csak mint felhasznált eszköz került volna a vádlottak padjára. A macherek mások voltak. A minap Ruttkárol jövet Zsolnán várnom kellett az éjjeli, illetve a hajnalban induló vonatra. A városba kár lett volna bemeenni, ott maradtam a váróteremben, megkérve a kapust, hogy annak idején ébresszen fel. Alig, hogy rövid ideig szundikáltam, eleven lett a sötét váróterem; két zsidó beszélgetett egymással. Kloch br. és társai peréről folyt a szó. Engem bizonyára észre nem vettek, vagy azt hitték, nem fogom tudni, miről beszélgetnek. Mondhatom, hogy szomoruan mulatságos volt a beszélgetés. Akár csak ott lett volna, oly elevenen adta elő az egyik, hogy a „buta” parasztokat hogyan csapták be. De mégis csak volt valami főintéző? — kérde a társ. Persze, hogy volt — felelé amaz — de azt nem látták, mert az udvar felüli szobácskából ki nem mozdult és az ablakon át adta az utasításokat. Ki volt? — „Ná, der Smülovsky!”

Lapunk t. olvasóinak szives figyelmét felhívjuk az Oberbauer A. utóda budapesti cégnek mai számunkban közzétett hirdetésnyére.

Közgazdaság.

Hogyan lehet egy rossz talajt a gyümölcsfa ültetésére alkalmassá tenni.

Ha valakinek, úgy a kisgazdának első sorban áll érdekében az, hogy a gyümölcsstermeléssel foglalkozzék; érdekében áll ez annál is inkább, mert a gyümölcsstermelésben egy feltétlenül biztos jövedelmező gazdasági ágall rendelkezik. Ha csak minden gazda ember 20—25 gyümölcsfát bír, már legalább is ugyanannyi véka gyümölcsre számíthat, a melyet mindenkép értékesíthet vagy saját háztartásában, vagy a piacon. A gyümölcsstermelést felkarolni és előmozdítani épen azért felette kívánatos még olyan helyen is, hol a talaj gyümölcsstermelésre eredetileg nem alkalmas; meg kell azt tenni annál is inkább, mert egy rossz talajt megjavítani s gyümölcsfa termelésre megfelelővé tenni nem nehéz. Tudvalevő, hogy a gyümölcsfa ép oly élő lény, mint akár az ember, akár az állat. A gyümölcsfa is csak akkor képes vegetálni, ha van elegendő tápláléka, ha a talaj erőteljes s ásványi anyagokban nem szegény. Amennyiben tehát a talaj nem volna ilyen, mesterséges uton kell azt ilyenné tenni. Nem kell azt gondolni, hogy a gyümölcsfa csak a vályog talajon, vagy a márga talajon terem meg. Szépen diszlik az egyéb talajon is, ha a kellő javításokat megteszük. Így pl. tegyük fel, hogy van egy tiszta agyagtalajunk; ez mint ilyen káros a gyümölcsfának, mert nagyon nedves és hideg, már pedig a túlnedvesség és túlhidegség gyökérrohadást s egyéb betegséget idéz elő. Ily agyagtalajt az által teszünk gyümölcsstermelésre alkalmassá, hogy a fa részére szolgáló gödröt még őszszel megássuk legalább is egy méter mélységre; a gödrből kikerülő földet a gödör körül felhantoljuk, hogy az a tél fagyától megporhanyuljon, tavasszal a földet egy kis mésztrágyával keverjük s ujából a gödrbe hanyjuk; viszont ha van pl. száraz meszes talajunk, akkor azt agyaggal keverjük s így azt kissé nedvesebbé tesszük; a nagyon száraz homokot pedig szintén agyaggal keverjük, mielőtt még a fát elültetnénk.

Ha ilyen módon megjavítottuk már földjeinket, akkor arról is kell gondoskodni, hogy a gyümölcsfa tápanyagban ne szenvedjen hiányt. E célból a trágyák különböző nemeit fogjuk alkalmazni és pedig legcélravezetőbben a komposztot és a műtrágyákat. Utóbbiakat legjobb oldat alakjában használni olykép, hogy a fa körül lyukat utunk egy vaslyukasztóval és ebbe az őszi hóna-

pokban leginkább november elején egy két öntöző kannával olyan trágyalevet öntünk be, mely minden fára számított 1—1½ kg. szuperfoszfát oldatból áll.

Uj hitelszövetkezet. Folyó hó 2-án megalakult a „Valaszka-Bella kerületi“ hitelszövetkezet Valaszka-Bella székhelyel. Az alakuló gyűlésen Meskó Pál, a nyitrai. gazd. e. titkára elnökölt. Jegyezve lett 78 tag által 132 részvény. Erős a reményünk, hogy a tagok száma rövid időn belül megkétszereződik. A 9 tagú igazgatóságba megválasztottak: Löwenstein Antal körjegyző mint elnök, Szpuszta István, Duben Lukács, Mituska Mátyás, Novotka István, Plekanecz Pál, Szlugeny János ifj., Péter György és Bernáth József. Felügyelő bizottsági tagokká választottak: dr. Hirsch Ede, Janek Alajos és Csulen János; pénztárossá: Duben Lukács, könyvelőül: Szpuszta István. Adja Isten, hogy ezen szövetkezet áldásosan működjen ezen nép között, melynek nyomora Meskó úr szerint kiáltóbb a magyarországi ruthének nyomoránál.

Irodalom.

Lasserre Henrik leghiresebb munkája: „A lurdi szent Szűz tisztelete május hónapban“ a francia 54-ik kiadás után megjelenik magyar nyelven. Lasserre Henrik francia író szembajából a lurdi víz ájtatos használása folytan csodálatosan meggyógyult. E miatt fogadalomszerűleg elhatározta, hogy egy a csodás megjelenéseknek, valamint a későbbi csodálatos meggyógyulásoknak történetét okmányozólag leírja. Oknyomázásában nem elégedett meg a hivatalos okmányokkal, szóbeli tárgyalásokkal és írott bizonyítványokkal. Mindent tudni óhajtott, mindent maga akart látni. Nagy utazásokat tett egész Franciaországban, hogy kikérdezze mindazokat, a kik a tárgy körül valamiképen szerepeltek. Kutatásainak eredményét leírta e cím alatt: „A lurdi szent Szűz.“ Ezen művében leírta a tényeket, míg a tanúk éltek. Jelezte a tanúk nevét, lakását, hogy megkérdézhessék azokat és ellenőrizhessék állításainak igazságát. Leírta a tényeket nem csupán külső felületek szerint, hanem azok finom árnyalatait is figyelembe véve. Művét több, mint 60 püspök látta el a legdicséretesebb jóváhagyással. A műnek átolvasása után IX. Pius pápa 1864. szept. 4. sajátkezű aláírásával külön brevével tüntette ki a szerzőt és művét. A művet lefordították majdnem minden nyelvre. Több tekintélyes felszólításnak engedve a szerző nagy művét összevonta és május hónapjában ajtatosság alakjában adta ki. Harmincegy napra felosztva olvasmány gyanánt közli ebben a csodás megjelenések részletes leírását, aztán a nevezetesebb csodálatos meggyógyulásokat. Mindegyik naphoz a szerző imákat csatolt, melyeket az illető napra beosztott olvasmányból merített, a jelen kor bajainak hatása alatt irt s a jelen század tényeire alkalmazott. Innen van a remek imáknak sajátosság, a rendes mintáktól elütő természetük, de egyuttal megragadó hatásuk. — A szerző műve Franciaországban 54 kiadást ért. Ezen mű jelenik meg magyar nyelven e cím alatt: „A lurdi szent Szűz tisztelete május hónapban.“ Fordította F. J. Kádja Adjutus Secundus. Ára (körülbelül 30 iv) füzve 1 frt 20 kr., kötve 1 frt 50 kr. Kapható e cím alatt: Adjutus Secundus áldozópap Szatmáron.

Megjelent. Pobožnost križovej cesti potahom na najprevelebnejšu Svatost Oltárnu. A hívek és az eucharistikus tagok használatára, valamint a sz. áldozásnál is használható. Praktikus kis könyvecske, kapható 5 krért Lászab György plebánosnál Nyitra-Ivánkán.

A nagy áldozat. Irta Tóth Mike, Jézus társaságának tagja. Nyolcadik és bővített kiadás. Kalocsán, 1899. E tanulságos kis monografia a szent miseáldozatot tárgyalja népies mód-

szerrel. A jőnevi szerző csupán csak egy szempontból fejtegeti a tárgyat, a misehallgatás kötelességének szempontjából, de ezt az egy szempontot olyan kimerítően fejti ki, olyan széleskörű átnézettel, sokoldalú felfogással és megvilágítással, hogy az olvasó nemcsak a tárgyalt tételről kap teljes tájékoztatást, hanem a mellett még bepillantást nyer a miseáldozat lényegébe, megismerheti annak bőséges kegyelmeit és áldásait. A tárgyalás, alakjára nézve elbeszélés, mely könnyed világos és érdekes. Utóbbi tulajdonságát a sok történeti példának köszöni, melyek azt úgy átszövik, mint himes virágok a tavaszi rét pázsitát. — Megrendelhető a szerzőnél Kalocsán. Igen olcsó, ára egyenkint 20 kr. tizenkint 1 frt 50 kr.

A spiritizmus ker. kath. megvilágításban. Mayer Béla v. bosoni püspök és kalocsai kanonok, a múlt évben Kalocsán négy szabad előadást tartott a spiritizmusról. Ez előadásokat óriási közönség hallgatta a legnagyobb érdeklődéssel. Mi annak a divatos szellemidézésnek lényege, mivolta? Mit mond a szellemidézésről a tudomány? Hogy itél felőle a keresztény felfogás? Erre ad választ Mayer püspök s e rendkívül érdekes előadásokat sajtó útján a nagy nyilvánosság elé bocsátotta. A 4 előadás címei: a) A spiritizmus (szellemidézés) történetének rövid vázlata. b) A spiritizmus történetének folytatása, a spiritisztikus médiumok és mutatványaik. c) A spiritizmus mint vallás, tanai és viszonya a kereszténységhez. d) A spiritizmus a tudomány és a keresztény kath. felfogás ítélszéké előtt. Az egész mű, mely 9 nyomtatott ivre terjed, ára 60 kr, diszes vászonkötésben 1 frt. Kapható Kalocsán (Pest megye), Juresó Antal kiadó-tulajdonosnál.

CSARNOK.

A házasságközvetítő.

Mindig irigyelte a kath. papot, a katonatisztet — mert őket nem vekszálja semmiféle anyós, és ezért sajnálta mindig, hogy ő fiskális lett, a kit a sors aztán megtréfált azzal, hogy adott neki — három eleven anyóst és nagy veszedelemben forgott, mert kaphatott volna készen egy — negyediket is.

Az elő anyósok már a „foghijasok“ közé voltak ugyan sorolhatók, de még mindig eléggé veszélyesek, mert ragadozó karmaik gondosan valóban ápolva.

Felésege volt Guszti barátomnak, pedig három.

Kettő meghalt, egyik elszökött. Volt — nincs, de emlékeket hirdeti három elpusztíthatatlan — anyós, a kik mindig fentartják a jogot, hogy néha „kedves“ fiokat meglátogathassák.

Egyszer ott volt mind a három, a midőn következő történet esett meg vele.

Délután volt, midőn irodájába bekopogtatott egy kiket haju evikeres egyén.

Alakja mint Nyitra a svihaké. Nyakától a bokáig nagy zsákba van begombolva, a mely zsákból csak alól két felhajtogatott nadrágszár lóg ki, hihetőleg a szabó előrelátása hagyván azokat fél méterrel hosszabbra — hogy téli időben a lábujjak el ne fagyjanak! Kezében egy rövid, vastag meszszelató, — azt fogta rá, hogy sétatot.

— N. Gusztáv ügyvéd urhoz van szerencsém?

— Én vagyok. Mivel szolgálhatok.

— Van szerencsém magam bemutatni, én bögőzei Bögőzi Adolár vagyok a felvidéki köznépesedési nőegylet működő férfi tagja, biztosító ügynök, faiskolai felügyelő megbízottjának a meghatalmazottja, tiszteletbeli titkára a selyemhernyó nemesítő-társulatnak, a méhkas-fonászat vándor helyettes tanára, az állami kóbor pisztrángok szaktanyesztő intézetének műszaki tápfelügyelője, az égetett szeszes italok kis és nagybani hörpin-

tését fejlesztő országos vegyes bizottság alkalmi szónoka...

— Igen örvendek... izé... tápfelügyelő úr nem... kóbor pisztránghizlaló... igen is Bögőzi úr.

—... és most egy delikát ügyben kívántam tiszteletemet tenni.

— Kérem a mellekszóba fáradni, hogy a kis hengeresfejű patvarista ne zavarjon bennünket.

A mellekszóban az „állami pisztráng“ komoly arccal zsebbe nyúlt és zárt levelet húz elő.

— Kérem, miféle célra méltoztatik kéregetni.

Most ugyanis a kéregetés személyesen átadott levelek útján van divatban.

— Alázatosan esedezem tekintetességednek, én nem kergetni járok, csak méltoztassék fölbontani a boritékot és a levelet olvasni.

A boritékból 6—8 egyforma szövegzetű „Anonce“ hullott ki.

— Hát melyik szól nekem, melyiket olvaszam el.

— Mindegy kérem, akár melyiket.

Az instrukció értelmében a következőt olvasta Guszti barátom: Van szerencsém tekintetességednek, valamint a helybeli és vidéki nagyérdemű fogyasztó közönségnek becses tudomására hozni, hogy a farsang beálltával azon kellemes helyzetben vagyok becses figyelmét ama kínálkozó alkalomra felhívhatni, hogy a gondviseles jelen időszakban szokván meghallgatni minden házasulandó és férjhez meendő buzgó fohászatát — az eddigi hiányok nagyobb mérvű pótolhatása céljából elárasztott bennünket...

— De kérem, nem érek rá unalmas frázisok olvasására, mondja el szóval, mit kíván?

A „selyemhernyónemesítő“ elkezdi hadarni: „Ennekem van szerencsém tekintetességedet messze terjedt jó híreről és szép tehetségéről ösmerni és mivel a házasulandók idénye itt van, azon kellemes helyzetben vagyok igen tisztelt megbízóimnak nagy választékkal szolgálhat...

— Engedelmet kérek, de én már öt év óta nős vagyok (megrémült az anyós No. 4 frt elhallgatva, hogy most vált el).

— Tekintetességed nő—ő—ős? — — A dilettans házasság-kupezec homlokát nehéz verejték verte ki, két sirting zsebkendő huzott elő zsebéből és felváltva hol egyikbe, hol másikba törülközött, de csakhamar visszanyervén önuralmát folytatá:

— Hm! Ez mindenesetre változtat a dolgon, de nem — vagyok... én tehát azon kellemes helyzetben lévén, megbízóim minden rendű igényeit a legpontosabban kielégíthetni: fiatal nő-rokonának, hogy is hívják csak... a neve most nem jut eszembe...

— Malvin sógornómet gondolja talán?

— Igen, igen, annak a szép és nagyműveltségű Malvinnak, a kiről az előkelő körök is dicsérőleg nyilatkoznak, mert kérem — nekem csak is előkelő összeköttetésem vannak... hiszen rögtön be is bizonyíthatom — ezzel belékönyöklő óriási ürméretű zsebébe és egy terjedelmes kék papirosba csomagolt paksamétát rántott elő...

— Ugyan hagyja el, ne mutogasson nekem semmi írományt. Mi fiskálisok tudjuk legjobban, hogy épen az a legnagyobb hazugság, a miről írást mutatnak fel, hiszen ha huncutság nem volna, amúgy is elhinné mindenki.

— Tehát a kedves Malvin nagysámnak szép rokonának jólétét szívemen hordva... ez nekem korántsem üzletem, mert én csak selyemhernyó és pisztráng ügyek...

— Legyen szives sietni, sürgős teendőm van...

... de kivételesen egy nagyon előkelő család megbízásából — az egyedüli örököse részére — mondhatom szép fiatal ember; ezennel a kisasszony kezét ünnepélyesen megkérem.

— Oh! — Ez nagyon megtisztelő — ; ; ; megtisztelő... szabad tudnom nevét?

— Kerem, az jelenleg még diszkrétó tárgya; nem szeretném nyilvánosságra hozni, a míg nem vagyok tájékozva, miféle foglalkozásu férjet kíván magának a kisasszony . . .

— No de ennek semmi értelme sincsen, hiszen a házasságnál a vonzalom jöhet egyedül kérdőbe.

— Ezerszer méltóztassék megbocsájtani, ez nem egészen így van, mert a tapasztalat igazolja, hogy a menyasszony vagyoni viszonya és a leendő férj társadalmi állása közt kapcsolati összefüggés létezik, mely számokban is igen jelentékeny kifejezést nyer, a mint azonnal be is bizonyít . . . (ismét tágas zsebébe mélyed)

— Az Isten szerelmére kérem, hagyja az archívumában azt a fasciculust és ne zaklasson.

— Dehogyan bántom, dehogyan. Csupán egy lajstromot bátorokdnám néhány pillanatig betekintés céljából figyelmébe ajánlani tekintetes ügyvéd urnak.

S ezuttal tényleg egy listát praesentált a címzetes hernyónemesítő.

Gusztai barátom ámulatból bámulatba esett. Bögőzei Bögőzi Adolár lajstromában vármegyék szerint volt csoportosítva a sok házassulandó fiatal ember. Foglalkozásonként, betűrendes számsorban felsorolva. Kezdvé a legvénebb és legkopaszabb fiskálison, doktor, mérnök, tanár, hivatalnok stb., sőt a gesztenyesütőnek is meg volt a maga száma és Magyarország praesumptiv honatyái a szabályos fenestrákból vígan tekintettek ki a világba. Azonban e rubrikáknak azon rendeltetése is volt, hogy ismertesse az érdeklődővel, ki mennyi hozományt „licitál”, ki mennyit „érdemel”, sőt a „megjegyzések” rovatában ki volt tüntetve az is, melyik „ajánlatik”, esetleg „melen ajánlatik”, vagy mennyire „előnyös”, esetleg „szerfelett előnyös”, sőt volt „valami kiváló minőség” is.

Kitetszett a lajstromból az is, mi az após élethivatása, péld. bankár és hajdan mi pályán volt tevékeny, péld. virstilis; továbbá el-e az — anyós, mennyi gyermeke van atyuseknak, és mennyi lesz még, végre mikor érkezhetik el az az idő, a mikor — „jussolni” lehet.

— Tehát melyik numerót méltóztatik megrendelni?

— Hát ezekről csak per „numero” beszél ön?

— No igen, az ügymenet könnyebbége kedvéért.

— De én azt szeretném tudni, melyik szerelmes hát a sógornómba.

— Ah igen! A No. 176.

— Ki az? Nézzünk bele a listába. — Hiszen ez épen a tulajdon öcsce, pláne félév óta nős . . .

— Pardon! Megtévedtem, 276 akart lenni.

— Nagyszerű! Ez meg a gólyalábú zongoramester, a ki a kóristánével szökött el, — tudja a kis szöszke gondörkével, most kurrentalattja a műpártoló Nyeskó Pál.

— Nem is tudtam . . . és a sokoldalú képzetű házasság-senzális egyszerre törülközött mind a két siring zsebkezdőjébe . . . el sem buszított a halátlan, pedig jóléte körül mennyit fáradoztam, különben se baj, most annál inkább tessék választani a — „javából”.

Szegény Gusztai elvesztette türelmét, kijelentve, hogy rokona számára olyat kíván egyedül, a ki nem „bejegyzett cég”.

* * *

Az egész pedig a három anyós scenikai rendezése folytán került színre. Megirigyelték, hogy Gusztinak csak „tisztelbeli” anyósa van és lehetőleg nyugodtan élt. A létesítendő negyedik anyós lett volna hivatva a „boldog házasság” alapmenyköveiről gondoskodni, a mint ő is azon meggyőződésre jutott volna, hogy a „boldog” házasság az égben köttetik.

Nemo.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nyitrai kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Langfelder Ede és neje Drach Julia végrehajtónak **Herlinger Lipót és neje Schenk Fanni** elleni 1444 frt s jár. iránti végrehajtási ügyében a területéhez tartozó Ürmény község 24. sz. tjkvben A. + 1. sorsz. a. házsz. nemesi birtok felaléptiményére és talajhaszon élvezetére 448 frt beesértékben, továbbá azon község 778. sz. tjkvben A. 1. 1. sorsz. alatt foglalt Herlinger Lipót és neje szül. Schenk Fanni nevén irt 47/a helyr. 28. házsz. nemesi birtokra 280 frt beesértékben Langfelder Ede és neje szül. Drach Julia ürményi lakosok javára, ezeknek Herlinger Lipót és neje szül. Schenk Fanni végrehajtást szenvedettek elleni 1444 frt tőke s jár. álló követelése kielégítése végett a kérelmezett árverés elrendeltetik, mely árverés határidejéül **1899. évi május hó 29-ik** napjának reggeli 10 órájára Ürmény község házához kitűzetik, hogy a fenti ingatlan a kikiáltási ár 100/0-ának bánatpénzbeni letéte mellett a becsáron alól is eladatni fog.

A vételár az árverés napjától számított 30, 60, 90 nap alatt három egyenlő részletben 5% kamatokkal együtt befizetendő, a bánatpénz az utolsó részletbe beszámíttatik.

Az árverési feltételek a bíróságnál, valamint a fentjelzett előljárásnál tekinthetők meg.

Nyitra, a kir. törvényszék tkvi hatóságánál, 1899. évi február hó 22-én.

Seybold,
kir. tvszéki bíró.

Ház-eladás!

Nyitra, a Piarista-utcában
520 frtot jövedelmező és erdő-
juttalékkal bíró **háZ** szabad-
kézből eladó.

Értesítést ad a kiadóhivatal.

Bámulatos szépséget

lehet elérni a dr. Spitzer-féle Mária kenőcsesél, amely már egy tégely használatánál elhalványítja a szeplő- és májfoltokat, állandó használatá pedig teljesen eltávolítja. A „Dianna-Pouder” és „Mária-szappan”-nal használva pedig megóvjá az arc bársonyos külsejét a késő öregségig.

Kapható: **GOVORKOVICH JÁNOS** Mária gyógyszerteráiban Eszék, felsőváros

eredeti csomagokban. Raktár Török József gyógyszerésznél Budapesten és minden nagyobb gyógyszerterában. Egy tégely 35 kr. Postán legkevesebb három tégelylyel küldök utánvétellel. Bővebb felvilágosítással ingyen és bérmentve. 6-18.

RÉTAY ÉS BENEDEK

BUDAPEST, IV., Lipót-utca 21. szám.

28-52.

Dús választék mindennemű templomi felszerelvényekből.

Oltárok, szószékek, képeretek, úrkoporsók, lourdesi Mária-oltárok, Mária-trónusok stb.

saját jól berendezett műhelyeinkben bármely stylus és rajz szerint szépen, szolidan és legújtanosabban készíttetnek el. Tervezetek, költségelőirányzatok készséggel küldetnek.

Elvállaljuk továbbá regi oltárok, szószékek, keretek stb. valamint egész templomok belső berendezését, alapos ujtását, festését, marványozását és aranyozását, ugyszintén azoknak átalakítását, melyeket kipróbált munkaerőinkkel a legszababban készítünk el igen kedvező feltételek mellett.

A templomok megtekintését, valamint a költségvetést díjtalanul eszközöljük. Megbízhatóságunkat e téren is számos elismerő nyilatkozattal bizonyíthatjuk.

1898-1899-ik években a többi között a következő munkálatokat végeztük:

Nyitra m.	Galgóc, oltár-átalakítás.	Borsod m.	Szirák, lourdesi oltár.
"	Gerencsér, főoltár renoválása, új főoltárkép.	"	Bánhorváth, lourdesi oltár.
"	Darázs, egész templom renoválása, kifestése, üvegablakok.	"	Mező-Csáth, úrkoporsó.
"	Mocsanak, egész templom renoválása.	"	Felső-Nyarad, lourdesi oltár.
"	Kis-Baáb, egész templom renoválása.	"	Özd, úrkoporsó.
"	Kis-Appony, egész templom renoválása és kifestése.	Csanád m.	Mező-Kovácskő, főoltár.
"	N.-Kér, új főoltárkép.	Győr megye.	Révfülu, két oltár átalakítása.
"	Nyitra, Apáca-zárda, tornaterem kifestése.	"	Gyirmoth, új oltár szentsírral.
"	Ratkóc, főoltár.	"	Gyarmath, Jézus Szive oltár.
"	Krakován, két új oltár.	Heves m.	Pétervásár, úrkoporsó.
"	Hrádek, lourdesi oltár.	"	Csehi, oltár.
"	Szenté, főoltár és szószék.	"	Gyöngyös, Mária-oltár.
"	Bajna, lourdesi oltár.	Hajdu m.	Egyek, lourdesi oltár.
"	Csejthe, egész templom renoválása, 5 üvegablak, két új mellékoltár.	Hont megye.	Ipolynyék, főoltár.
"	Szered, Jézus- és Mária-szobor.	"	Deménd, lourdesi oltár.
"	Madunice, egész templom renoválása.	"	Adács, úrkoporsó.
Pozsony m.	Gerencsér, egész templom renoválása.	J.-N.-Kun-Szolnok m.	Rákóczi, oltár.
"	Sempte, Jézus- és Mária-szobor.	"	Török-Szt.-Miklós, oltár.
"	A.-Dombó, egész templom renoválása.	N.-Küküllő m.	Bolya, főoltár és szószék.
"	Pudmeric, egész templom renoválása.	Kolozs m.	Bánffy-Hunyad, főoltár és szószék.
"	Halmos, egész templom renoválása.	"	Radnoth, főoltár és szószék.
"	Kajal, új főoltár és szószék.	Moson m.	Magyar-Kimle, új főoltár.
"	N.-Sur, új főoltár, új mellékoltár és egész templom renoválása.	"	Horvát-Kimle, templom renoválása.
"	Jakabfalva, úrkoporsó.	"	Püski, új mellékoltár és oltárkép-renoválás.
"	Lamacs, új főoltár.	"	Nezsider, főoltár.
"	Cseszte, Jézus Szive oltár.	"	Hegyeshalom, egész templom renoválása.
"	Szilines, főoltár renoválása.	"	Kiliti, egész templom renoválása.
Komárom m.	Alsó-Galla, új főoltár és mellékoltárak ujtása.	Pest megye.	Budapest, Angyalföldi országos tébolyda, főoltár.
"	Felső-Galla, egész templom ujtása.	"	Irgalmas nővérek, lourdesi oltár.
"	Szent-Péter, lourdesi oltár.	"	Erzsébet-kórház, oltár.
"	Gyalla, új főoltár.	"	Nagy-Maros, úrkoporsó.
"	Dad, egész templom ujtása és új főoltárkép.	"	Szent-Iván, úrkoporsó.
"	Kürth, lourdesi barlang szoborral.	"	Fajsz, oltár.
Esztérgom m.	N.-Ólved, Jézus Szive oltár.	"	Adony, Szt.-Háromság oltár.
Bács megye.	Szántova, oltárújítás.	"	Pomáz, főoltár.
"	Ó-Szive, lourdesi oltár.	"	Taksony, főoltár.
"	Baja, templom-renoválás.	"	Jakabszállás, lourdesi oltár.
"		"	Kóka, Jézus- és lourdesi oltár.
"		Scabolcs m.	Tisza-Eszlár, új főoltár és mellékoltárak.
"		"	Nyiregyháza, úrkoporsó.
"		"	Sibinj, főoltár ujtása.

Alapított 1869-ben

NYITRAI NÉPBANK

mint részvénytársaság

elfogad betéteket a legjutányosabb feltételek mellett, leszámítol váltókat, betéti könyvecskéket; kölcsönöket ad ingatlanokra a legkisebb kamatláb és szabott ügyvédi díjak mellett amortizációra különböző tervekben; előleget ad arany- és ezüstneműekre, sorsjegyek-, részvények- és másnemű értékpapírokra; elad és vesz mindennemű értékpapírt napi árforlyamban; felvilágosítással szolgál és mindennemű megbízást teljesít: bank-, pénz- és biztosítási ügyekről.

Az igazgatóság.

Székháza Városháztér 3. sz.

257/1899. évi tlkvi szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nyitrai kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a lévai takarékpénztár végrehajthatóan Komáromy Sándor elleni 960 frt s jár. iranti végrehajthatási ügyében a területéhez tartozó 1) Dicske község 167. sz. tkvében foglalt és B. 1. alatt Komáromy Sándor nevére egészben irt + 1. sor. 201/0. 1. 3. helyrsz. „Előhegy alatt” nevű szántóföldre 321 frt becsértékben; 2) az u. o. 168. sz. tkvében foglalt birtokból nemcsak végrehajthatást szenvedett Komáromy Sándor nevére irt 1/2 részére, hanem az 1881. évi 60. t.-c. 156. §. értelmében Komáromy László társtulajdonos nevére irt másik 1/2 részére is, e szerint tehát az egész + 1. sor. 97. helyrsz. házhelyre 56 frt becsértékben, 3) az u. o. 169. sz. tkvében foglalt birtokból nemcsak végrehajthatást szenvedett Komáromy Sándor nevére irt 3/4 részére, hanem az 1881. évi 60. t.-c. 156. §-nak értelmében a társtulajdonosok u. m. Komáromy Lure nevére irt 1/4 részére és Komáromy Vince nevére 1/4 részére is, e szerint tehát az egész + 1. sor. 171. helyrsz. „Berény” nevű réte 162 frt becsértékben; 4) az u. o. 170. sz. tkvében foglalt birtokból nemcsak végrehajthatást szenvedett Komáromy Sándor nevére irt 1/2 részére, hanem az 1881. évi 60. t.-c. 156. §-a értelmében Komáromy Sándor társtulajdonos nevére irt másik 1/2 részére is, e szerint tehát az egész „Lévai takarékpénztár és hitelintézet” jávára, ennek Komáromy Sándor végrehajthatást szenvedett elleni 960 frt s jár. álló követelése végett a kérelmezett árverés elrendeltetik, mely árverés határidejéül 1899. évi április hó 6-ik napjának reggeli 10 órája Dicske község házához kitűzetik, hogy a fenti ingatlan a kikiáltási ár 10%-ának bánatpénzbeni letéte mellett a becsáron alól is elárvereztetni fog.

A vételár az árverés napjától számított 30, 60, 90 nap alatt 3 egyenlő részletben 5% kamattal együtt befizetendő, a bánatpénz az utolsó részletbe beszámíttatik.

Az árverési feltételek a bíróságnál, valamint a fentjelzett eljáráságnál tekinthetők meg. Nyitra, a kir. tvszék tlkvi hatóságánál, 1899. évi január hó 21-én.

Seybold,
kir. tvszéki bír.

Legnagyobb nyeremény

legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben:

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

	Korona
1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1 " "	200000
2 " "	100000
1 " "	90000
1 " "	80000
1 " "	70000
2 " "	60000
1 " "	40000
5 " "	30000
1 " "	25000
7 " "	20000
3 " "	15000
31 " "	10000
67 " "	5000
3 " "	3000
402 " "	2000
763 " "	1000
1208 " "	500
90 " "	300
31700 " "	200
3900 " "	170
4900 " "	130
50 " "	100
3900 " "	80
2900 " "	40
50,000 nyer. és jut. összegben	13.160,000

A negyedik nagy m. kir. osztálysorsjáték nemsokára ismét kezdődik és

100,000 sorsjegyre újból 50,000 nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog. A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160,000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szives mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész l. o. eredeti sorsjegyet	6.—
" fel " " " "	3.—
" negyed " " " "	1.50
" nyolcad " " " "	— .75

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése elleneben.

A huzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A huzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendelvényeket mielőbb, legkésőbb azonban

f. é. április hó 17-ig

hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítói
Budapest, V., Váci-körut 4/a.

Sok és nagy nyereményt fizettünk tisztelt vevőinknek; rövid idő alatt körülbelül egy es fel millió koronát.

Rendelőlevél levágandó.

Török A. és Társa uraknak Budapest.

Kérek részemre _____ l. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervszettel együtt küldeni.

Az összeget _____ frt } utánvételezni kérem }
} postautalvánnyal küldöm. } A nem tetsző töröndő.

Pontos cím

A Magyar Királyi Államvasutak Gépgyárának Vezérügynöksége

BUDAPEST, Váci-körut 32. szám.

Ajánlja a m. kir. államvasutak gépgyárában készült gőzcséplőgarnitúráit, ipari célokra alkalmas „Compound” locomobiljait, teljesen vasból készült szalmakazalozó gépeit, gőzkukoricamorzsolót, Stibor-féle körfűrészzeit, „Millenium” kaszáló- és aratógépeit; továbbá Sack-féle ekéit, velőgépeit, boronait és egyéb gazdasági gépeit.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

5-10.

Képviselő: Hirschmann Kristóf Pozsony.

Homlokzat-festék-gyár
 KRONSTEINER KÁROLY
 Bécs, III., Hauptstrasse 120. sz. (születésében.)
 Kötött arany érmekkel.

Első es. és kir. osztrák-magyar kizárólag szab.
 Főhercegi és hercegi uradalmak, es. és kir. katonai intézőségek, vasutak, ipari-,
 bányá- és gyári társulatok, építési vállalatok, építőmesterek, ugyszintén gyári és
 ingatlan tulajdonosok szállítója.
 E homlokzat-festékek, melyek mészen feloldhatók, száraz állapotban, poralakban és 40 kü-
 lönböző mintában különként 16 krtól tetfelé szállítanak és ami a festék szűrőszűrőjét
 illeti, azonos az olajfestékkel. 3-15.
 Mintakártya, ugyszintén használati utasítás kívánatra ingyen és bérmentve küldetik.

PÉCS EDE
 fűszer-, csemege- és ásványvíz-kereskedése
 Nyitrán, Vármegye-utca 1. sz.

Ajánl igen finom
kárpáti juhtúrót
 kisebb és nagyobb bödönökben.

Prágai és kassai
Sódart.
 DÉLI GYÜMÖLCSÖT
 nagy választékban.

Egyházi és egyleti zászlók

Kitüntette: Szeged 1876. — Székesfehérvár 1879. Deés 1879. — Budapest 1885., 1896.

Magyarország legrégebbi egyházi szerek és zászlók gyára
Oberbauer Alajos utóda
 József főherceg és Klotild főhercegné asszony ó császári és királyi
 fenségeinek udvari szállítója
BUDAPEST, Váci-utca 14-ik szám.
 Alapított 1863-ik évben.
 Elismert megbízhatóság, pontos és szolid kiszolgálás.

Ajánlom dűsan felszerelt
egyházak és kápolnák berendezéséhez szükséges tárgyait
 a legjutányosabb áron, a lehető legszebb kivitelben, nevezetesen:
MISERUHAKAT,
 Pluviale, Dalmatika és Ornatusokat.
 Egyházi és társulati lobogók.

Tűzoltók, iskolásgyermekek, Maria-társulati, ipartársulati, dalegyleti és temetkezési egy-
 leti zászlókat.
 Szent szobrokat, csillárokat, ciborium és kelyheket.
 Fali és oltárgyertyatartók és oltárlámpákat.
 Monstranciák, stációképek, oltárok, úr-koporsókat stb. stb.
 Régi ruhák javítását, valamint kelyhek, ciborium, monstrancia, oltárlámpák és oltár-
 gyertyatartók megezüstözését vagy megaranyozását elvállalom és olcsón készítem el.
 Nagy választék arany, ezüst és selyemhímzésekben, valamint hímzett egyházi ruhákban.
 Képes árjegyzéket és költségvetést kívánatra bérmentve küldök. 45-52.

Templom és kápolna berendezések
 Egyházi ruhák és fémtermékek

Műhímezés

A „Nyitramegyei Szemle“ részére hirdetmények
 jutányos áron felvétetnek a kiadóhivatalban Nyitrán, Papnevelde-utca 9. sz.

Szuperfoszfát,
 kainit, chilisalétrom, kénsavas-káli, kénsavas-ammoniak,

Szőlőtrágya-kompozíció

és **egyéb műtrágyaféléket** elismert kitünő
 minőségben ajánl a

„HUNGÁRIA“
 műtrágya, kénsav és vegyi-ipar részvénytársaság
 BUDAPEST, VI. Váci-körút 21.

Részletes utasítások kívánatra ingyen és bérmentve.